

Studenti: Karel Mrázek se narodil 26. srpna 1957, dětství a mládí prožil na Chomutovsku. Byl spokojený, dokud se nezamiloval do rockové hudby a nezjistil, že některá není v socialismu nejen k dispozici, ale v podstatě také zakázána. Když se seznámil s undergroundem, přestal být, jak sám říká, spokojeným človíčkem socialismu. Na vojně měl kvůli tomu problémy a kvůli kázeňským trestům se mu dva roky protáhly o další měsíce.

Nahrávka č.1. 12:08 – 12:45 To bylo tak, že na té vojně, když vlastně nevěděli, jak si se mnou počít třeba na výročí jedenadvacátého srpna, abych nějakým způsobem motivoval ostatní vojáky k něčemu, tak vždycky vymysleli nějaký trest a bylo to jedno, jestli to byl utržený knoflík na uniformě nebo vyčištěné boty a nebo nepozdravil důstojník. To bylo prostě fuk. Tam jsem věděl prostě, že na to období jdu do šatlavý a je vyřešeno.

Po konci vojny se stal Karel Mrázek důležitou součástí dění na Nové Vísce u Kadaně. V domě s velkou stodolou se dělali koncerty, včetně režimu nepohodlných kapel a konal se tam i první punkový festival. Režim se ale snažil tamní dění překazit a STB ji neustále sledovala a prováděla sabotáže.

Nahrávka č.1. – 23:19 – 23:44

Odpojili nám elektřinu. to řešili tím způsobem, že jsme měli neskutečně dlouhý prodlužovací kabel od souseda, který tam byl. Ten jsme zakopali, aby ho ty policajti hned nenašli a můj otec nám ještě pomáhal vyrábět záložní agregát, abysme měli elektřinu, Kdyby nám prostě ten kabel přetřfli.

Studenti: Karel Mrázek byl vášnivým fotografem. Podílel se na vzniku časopisu Vokno a také byl korespondentem Svobodné Evropy. V roce 1986 Karel podepsal Chartu 77. Kvůli svému protirežimnímu chování byl různými způsoby postihován, včetně opakovaného zadržení v cele na 48 hodin.

Nahrávka č.1. 36:25 – 36:46

Takže třeba jednou jsem to měl, to jsem měl dvojitou osmačtyřicítku. Když mě propustili, sešel jsem tři schody z četnické stanice na chodník, aby mě tam pozdravil znovu příslušník, který mi okamžitě zatkl a vrátil mi stejnými schody zpátky a zpátky. Prostě do té samé cely, kde jsem seděl předchozí dva dny.

Studenti: Šikana trvala až do pádu režimu. Revoluci v Chomutově prožil se zlomeným malíčkem od SNB. Víc ale bolel psychický nátlak.

Nahrávka č.1 54:12 -54:35 A to byly takové věci, které sice fyzicky bolely, ale víc bolel ten nátlak. Prostě ten psychický nejistota. A samozřejmě dnes A denní připomínání. Máte krásnou dceru. Myslíte si, že někdy bude studovat? To je takové to, co máte pořád za krkem, to tam sedí.

V listopadu 1989 byl Karel Mrázek v Chomutově u zrodu Občanského fóru, organizoval stávky a nakonec se stal prvním porevolučním starostou Chomutova. Jeho životním heslem je „Nebýt apatický.“